

NAGY DURRANÁSOK

és ragyogó színek

„Mennyei Atyánk
miért nem szünteti
meg az erős zajokat?”
– kérdezte Sára.

Írta: Heather Sullivan

(Igaz történet alapján, magyar átdolgozás)

Ez a történet eredetileg az Amerikai Egyesült Államokban játszódott.

Sára gyűlölte az erős zajokat! Nem szerette, ahogy a hangok a fülében dübörögtek, vagy ahogy a fejében visszhangoztak. Még ha tudta is, hogy biztonságban van, feszültnek érezte magát, ha az autók kerekei csikorogtak, tömegek ujjongtak vagy dobok dübörögtek körülötte.

Sára *egyáltalán* nem szerette a tűzijátékot!

A családja sok mindent megpróbált, hogy megnyugtassák, amikor nagyon nagy a zaj. Apa különleges fülvédőt vett neki, hogy segítsen kizárni a lármát. Amikor dörgött az ég, Anya bebújt vele a takaró alá. Sára imában segítséget is kért, hogy ne féljen.

Mindezek segítettek, de az erős zajok továbbra is félelemmel töltötték el Sárát.

„Ma este egy különleges tűzijáték-bemutató lesz a parkban – mondta Anya Sárának. – El szeretnél jönni?”

Sára elhúzta a száját. „De a tűzijáték annyira hangos!”

„Most, hogy már nagyobb vagy, lehetséges, hogy a tűzijátékot jó mulatságnak fogod találni – nyugtatta Anya. – Minden barátod ott lesz. Elvihetjük még a különleges fülvédőt is. Mit gondolsz: legalább megpróbálsz?”

Sára felsóhajtott. „Hát, jó. Megpróbálhatom.”

A parkban a tűzijáték-bemutató tökéletesen kezdődött. Sára és a barátai szaladgáltak a fűvön, finomságokkal kínálták egymást, és együtt játszottak. Hamarosan besötétedett. Sára leült és feltette a fülvédőjét, miközben idegesen nézett az égre.

BUMM! BUMM! CSATT!

Sára szíve gyorsabban vert, és szorított a mellkasa. Felpattant, és megpróbált elmenekülni az őt körülvevő robaj elől.

Anya utánaszaladt, és a karjába vette. Újra leültek, s Anya szorosan magához ölelte. Könnyek patakozottak Sára arcán.

„Sajnálom, hogy megijedtél – vigasztalta Anya. – Itt vagyok veled. Összpontosítsunk a színekre, hogy ne vegyük annyira észre a hangokat. Mit látsz a szemeddel?”

Sára mély lélegzetet vett. „Aranyat látok, meg pirosat és zöldet.”

„Most pedig használd az orrodát! – biztatta Anya. – Mit érzel?”

„Érzem a füstöt és a fű illatát – felelte Sára. – És pattogatottkukorica-illatot!”

„Milyen más érzékeket használhatsz még?”

Sára behunyta a szemét. „Érzem őket. Amikor a tűzijáték felrobban, érzem a remegést a mellkasomban.”

„Meg tudsz ízlelni bármit is?” – kérdezte Anya.

Sára kinyújtotta a nyelvét: „Nem tudom megkóstolni a tűzijátékot.” Elnevette magát.

Mindez felkeltette Sára kíváncsiságát. *Az emberek hogyan állítanak elő különböző színeket? – tünődött. – Miért robbannak fel a tűzijátékok? Hogyan hoznak létre különböző mintákat?* A tűzijáték most már nem tűnt olyan ijesztőnek.

„Anya, csodálatos a tűzijáték!” – lelkesedett Sára.

Amikor Anya aznap este betakargatta Sárát, Sára megkérdezte: „Mennyei Atya miért nem válaszolja meg az imáimat, amikor arra kérem, hogy szüntesse meg az erős zajokat?”

Anya elgondolkodott egy pillanatra. „Mennyei Atya nem mindig tünteti el az ijesztő dolgokat – mondta. – Olykor azonban segít másképp látnunk a dolgokat, vagy olyan embereket ad mellénk, akik segítenek megnyugodnunk.”

„Úgy, ahogy ma este segített nekem!” – kiáltotta Sára.

„Pontosan! – mosolyodott el Anya. – Elmentél a tűzijáték-bemutatóra, bár féltél. Aztán pedig Mennyei Atya segített lecsillapítani a félelmeidet. Abban is segített, hogy a többi érzékedet használva meglásd a tűzijáték szépségét.”

Sára az ég ragyogó színeire gondolt, és elmosolyodott. Még mindig nem szerette az erős zajokat. Még mindig ijesztőnek találta őket. Azonban tudta, hogy Mennyei Atya mindig tud segíteni neki abban, hogy bátor legyen. ●

„Ne félj; mert én veled vagyok” (Ésaiás 41:10).